

§ 6. Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego powołuje do odwołania Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów. Służbowo podlega on Prezesowi Rady Ministrów.

§ 7. Przepisy, dotyczące urzędowania Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego, wyda Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 8. Prezes Rady Ministrów władnym jest powołać dla współpracy z Nadzwyczajnym Komisarzem Oszczędnościowym Państwową Radę Oszczędnościową, której zakres działania określi osobną instrukcją.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia, wydane w przedmiocie, unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

94.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przyspieszenia terminów płatności podatku od kapitałów i rent.

Na mocy art. 1 ustęp 1 lit. c) i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 4, poz. 28) oraz na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1924 r. zarządzam co następuje:

Art. 1. Miesięczny termin, oznaczony w art. 30 część druga ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 76, poz. 517) skraca się do dni 14-stu.

Art. 2. Dwumiesięczny termin, przewidziany w art. 31 powołanej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. zmienia się na dni czternaście.

Art. 3. Zamiast terminu, oznaczonego w części drugiej art. 33 powołanej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., ustala się obowiązek wpłacania podatku od rachunków kontokorrentowych najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku operacyjnego.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

95.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 stycznia 1924 r.

o wstrzymaniu losowania zapisów dłużnych emitowanych przez instytucje kredytowe.

Na mocy punktu 10 art. 1 i art. 2 ustawy z dn. 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Wstrzymuje się wykonywanie spłaty w trybie wylosowania, wszelkich zobowiązań zaciągniętych przez osoby prawne uprzywilejowane do ich emitowania w drodze wydawania listów zastawnych, obligacji, obligacji pierwszeństwa lub innych zapisów dłużnych bez oznaczonego terminu płatności.

Przeprowadzenie losowania zapisów dłużnych dla oznaczenia terminu ich spłaty wbrew niniejszemu postanowieniu, pozbawione jest wszelkich skutków prawnych.

§ 2. Uchyla się obowiązek przyjmowania w terminach umownych przez osoby prawne w § 1 określone rat umarzających pożyczki na zasadzie których emitowano zapisy dłużne, spłacanych go-tówka.

Określenie terminu spłaty tych rat i sposobu spłaty zastrzega się osobnemu rozporządzeniu.

§ 3. Niniejsze postanowienia nie mają zastosowania do zapisów dłużnych wydanych w złotych, walutach obcych i w zbożu od dnia 11 listopada 1918 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

96.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 stycznia 1924 r.

w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożyznianych do rent pobieranych na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 i 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre

postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z dn. 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398), pobierają dodatki drożyniane, przyznaje się od 1 grudnia 1923 roku począwszy aż do odwołania w miejsce dodatków drożynianych, pobieranych dotychczas na podstawie powyżej powołanej ustawy i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 63, poz. 471), — dodatek drożyniany do rent, równający się różnicy między rentą pobieraną na podstawie ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jakąby osoba uprawniona pobierała tytułem renty względnie odprawy po myśli §§ 559—563 i 586—595 obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej (Reichsversicherungsordnung) z dnia 19 lipca 1911 r., gdyby zarobek roczny obliczony w myśl §§ 563—570 powyższej ordynacji wynosił 15.000.000 mkp.

§ 2. Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu oraz Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu, jak również władze i urzędy państwowe i komunalne, względnie inne instytucje publiczne, które wstąpiły zakresem swego działania w miejsce odpowiednich niemieckich władz, urzędów i instytucji publicznych, przeprowadzających ubezpieczenie wypadkowe, o ile wypłacają rentę podpadającą pod postanowienia cytowanej ustawy z dn. 2 lipca 1921 r., obowiązane są podwyższać względnie obniżać po każdym zakończonym kwartale kalendarzowym z ważnością od drugiego miesiąca następującego kwartału dodatki drożyniane, przyznane w § 1 niniejszego rozporządzenia, w ten sposób, by renta wraz z dodatkiem zwiększała się względnie zmniejszała o sumaryczny wskaźnik zmian kosztów utrzymania, obliczony na podstawie zsumowania procentem składanym wszystkich poszczególnych wskaźników w przeciągu kwartału, ustalonych przez komisję dla badania zmian kosztów utrzymania w Warszawie.

Dodatki drożyniane, przyznane w § 1 rozporządzenia niniejszego, winny być po raz pierwszy powiększone względnie zmniejszone z ważnością od dnia 1 lutego 1924 r. przyczem zastosowany będzie wskaźnik sumaryczny, obliczony na podstawie wszystkich wskaźników poszczególnych, ustalonych przez wyżej wymienioną komisję w ciągu IV kwartału 1923 r.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

97.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 stycznia 1924 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych dekretów, ustaw i rozporządzeń Rady Ministrów na Ziemię Wileńską.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski rozciąga się moc obowiązująca:

1) dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowych przepisach budowlanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 14, poz. 176);

2) ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglugowych fudzież regulacji rzek żeglownych i spławnych (Dz. U. R. P. № 59, poz. 356);

3) rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 grudnia 1920 r. o ustaleniu wzoru i wymiarów bandery dla statków państwowego zarządu wodnego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 10, poz. 55);

4) ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. № 91, poz. 671).

§ 2. Na przyłączone do Ziemi Wileńskiej powiaty: dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski rozciąga się moc obowiązująca rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1920 r. o ustaleniu wzoru i wymiarów bandery dla statków państwowego zarządu wodnego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 10 poz. 55).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Robót Publicznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc wszystkie przepisy obowiązujące dotychczas na obszarach w §§ 1 i 2 wymienionych, a dotyczące spraw unormowanych dekretem, ustawami i rozporządzeniami, wyszczególnionymi w niniejszem rozporządzeniu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

98.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o majątku oraz terminu do składania spisu płatników przez zarządy gmin z art. 25 i art. 27 ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

Na podstawie części drugiej art. 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym